N^ER 55.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 10 Maja v. s. *1833 Roku.*

Wiadomości Krajowe.

Sankt-Petersburg d. 1 maja.

Przez Naywyższe dyplomata nayłaskawiey mianowani Kawalerami Orderow: *S. Włodzimierza 1go stopnia Wielkiego krzyża*, Wice-Admirał, Naczelnik Głównego Sztabu Morskiego J. C. M. Xiąże *Menszykow* (21 kw.). *S. Stanisława 1go stopnia*, Landsgewding gubernii Tawasthuskiey i Rządzca Kancellaryi Rady Woyskowo-Szkolnych zakładow, Rzeczywisty Radźca Stanu *Martinow* (2 i 4 kwietnia); tegoż Orderu 2go stopnia: Rzeczywisty Radźca Stanu Wice-Dyrektor Departamentu medycznego Ministeryum Woyskowego *Butkow*; 5y klas. Wice Dyrektor Departamentu audytoryalskiego *Wiszniakow*; Rzeczywisty Radźca Stanu starszy urzędnik własney kancellaryi J. C. M. *Chanykow* (1go kw.); Półkownik, znaydujący się przy Warszawskim Wojennym Gubernatorze do osobnych poleceń *Łachman* i Półkownik sprawujący obowiązki Wojennego Jenerał-Policmeystra i Jenerał-Gewaldygera Armii Działającey, Korpusu Żandarmów *Storożenko*. (*R.I.*)

— Przez rozkazy dzienne Cesarskie 27 z. m. Podpułkownik byłey osiedloney brygady grenadyerów artylleryi *Susłow*, mianowany Dowódzcą Modlińskiey artylleryyskiey załogi i tamecznych parków.

— Rzeczywista Radczyni Stanu *Sucharewa*, za gorliwość w czasie sprawowania obowiązków Prezydentki Rady Towarzystwa Patryotycznego w czasie nieobecności Xżny *Galicyn*, otrzymała od N. Pani pod d. 16 stycznia b. r. łaskawy Reskrypt.

— *Ukazy* Cesarskie. *Do Rządzącego Senatu.* *28 grudnia 1832 r.* Zatwierdzone zostają dla poddanych Cesarstwa wyznania Ewangelicko-luterańskiego ułożone przez oddzielny Komitet: 1) Nowa Ustawa kościołow Ewangelicko-luterańskich w Rossyi; 2) Uzupełniająca takową ustawę Instrukcya (Наказъ) Duchowieństwu i Zwierzchnościom tych kościołow i 3) Ogólna agenda obrządków kościelnych Ewangelicko-luterańskich. Nowa ta ustawa znosi tak wszelkie dotychczasowe w tym przedmiocie urządzenia, jako i sądownictwa i urzędy duchowne, przez nię nieobjęte.

Zostają mianowani: 2 b. m. Jenerał piechoty Jen. Adjut. *Chrapowicki* Członkiem Rady Wojenney. Dowodzący dywizyami odwodowemi 2go i 3ciego korpusow piechoty Jenerał porucznik *Połujektow* 1, Członkiem Audytoryatu Jeneralnego — 8 b. m. liczący się w artyleryi Jen.-Porucznik *Euler*, Wice-Dyrektorem Departamentu Artyllery na mieysce uwolnionego od służby Jen.-Majora *Fadiejewa* — Ordynator Warszawskiego łazaretu woyskowego Sztabs lekarz *Jarocki*, Assessorem Kollegialnym.

Do Kapituły Orderów.

Zostają mianowani Kawalerami orderów: S. Włodzimierza 3ciey klassy: *za gorliwą służbę*: Członek Cesarskiego Senatu Finlandyi Radźca Stanu *de la Chapelle*; *tegoż orderu 4tey klassy*, 28 marca, zostający przy duchowney missyi w Pekinie Jeromonach *Abbakum*. — *S. Anny 2 klas.*, 31 marca: Naczelnik oddziału Departamentu artylleryi 5tey klassy *Karłewicz*; *tegoż orderu 3ciey klassy*, 2 kwietnia: Dowódzca Wołyńskiey brygady celney straży Podpółkownik *Buzowski*; Gubernialny Kontroler Mohylewski, 7mey klassy *Pieczkowski*, i tameczny Skarbny Gubernialny Radźca Hon. *Smarowski*. — *8 kwietnia*, zarządzający zakładami Hrabi *Stroganow* w Permskiey Gubernii, Szychtmeyster 13 klas. *Spakow*, którego staraniem 3,200 odszczepieńców, w tych dobrach zamieszkałych, nawróciło się na wiarę panującą.

Rozkazy Cesarskie, *oznaymione Rządz. Senatowi przez P. Ministra Sprawiedliwości*:

1) *10 kwietnia.* Nayjaśnieyszy Cesarz Jmć, dozwoliwszy PP. Jenerał-Feldmarszałkowi Xięciu Warszawskiemu, Hrabi *Paskiewiczowi Erywańskiemu* i Wice-Kanclerzowi, Hrabi *Nesselrode*, przyjąć i nosić nadany im w roku 1828 od N. Szacha Perskiego order Lwa i Słońca pierwszego stopnia, z prawem przechodzenia tey ozdoby na potomstwo płci męzkiey, 7go kwietnia raczył zatwierdzić takowe prawo. — 2) *12 tegoż m.* Nayjaśnieyszy Pan, rozkazał przenieść Senatorów, Radzców Taynych: *Bohdanowskiego*, z 3go oddz. 5go Depar. do 7go Departamentu, a *Desbout*, z tego ostatniego do 4go oddz. 5go Depart. Rządzącego Senatu.

Przez P. Zarządzającego Ministerstwem Oświecenia: Otrzymują uwolnienia, na własne prośby: *10 kwietnia.* Zostający przy Wileńskim Komitecie Cenzury, do xiąg hebrayskich, *Neumann*, i 14 tegoż m. Cenzorowie Petersburskiego Komitetu Cenzury, Professorowie tuteyszego Uniwersytetu: Radźca Stanu *Butyrski*, i Radźca Kollegialny *Sękowski*; na mieysce tych dwóch ostatnich mianowani. Professor R. Stanu *Charmoy*, i Adjunkt Professor *Nikitenko*. (*T.P.*)

— D. 26 kwiet. wyjechał z tuteyszey stolicy do Drużnoselja, Jenerał-Marszałek Polny, Hrabia *Witgenstein*.

— Jenerał-Adjutant, Hrabia *Orłow*, d. 20 zeszłego kwiet. z pomyślnym wiatrem wyjechał z *Odessy* do Konstantynopola, na korwecie *Pendaraklia*, przeprowadzaney od statku parowego *Hromonosiec*. (*G.S.P.*)

— Z *Odessy* donoszą pod 19 kwiet.: „Szyprowie dwóch nowo przybyłych do portu naszego z Konstantynopola Sardyńskich okrętow kupieckich, udzielili wiadomość, że 12go kwiet. spotkali oni na ciaśninie Konstantynopolitańskiey eskadrę Kontr-Admirała *Stożewskiego*, z pięcią należącemi do niey statkami transportowemi. (*P.P.*)

Warszawa dnia 10 maja.

Dnia 6 b. m. odbyło się publiczne posiedzenie Banku Polskiego, które JW. Radca Stanu *Morawski*, Prezes Dyrekcyi Główney Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przewodniczący publicznemu posiedzeniu Banku Polskiego, w zastępstwie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowey Przychodow i Skarbu, następującą otworzył mową:

„W wyręczeniu Dyrektora Głównego, Prezydującego Skarbowi Publicznemu, mam zaszczyt uprzedzić was, że celem dzisieyszego zgromadzenia się naszego, jest wysłuchanie piątego z kolei sprawozdania z działań Banku Polskiego w ubiegłym roku 1832gim.

Wypadki nie zbyt dawno zaszłe, a przez swe skutki w długie czasy pamiętne, wstrząsnąwszy w podstawach kredyt, handel i przemysł, wywrzeć koniecznie musiały szkodliwy wpływ na Instytucyą, która po włącznie r. 1830 trafnością i sumiennością działań szybko wzrastając, użyźniała i wznosiła liczne gałęzie pomyślności ogólney.

Zebranym przed rokiem w tém mieyscu, przedstawiony był owoc prac Banku z roku 1831, i jakkolwiek rezultata ówczesne, niewyrównywały osiągniętym w latach poprzedzających, niepospolita zasługa Banku, uznaną już była w tém, że

mimo drażliwe położenie, świętobliwie zobowiązaniom swym zadość uczynił.

W sprawozdaniu za rok 1832, które niebawnie pod sąd wasz przedstawionem bydź ma, uyrzycie Panowie, że Bank Polski obok znakomitey korzyści numeryczney, tę ważnieyszą jeszcze dla dobra publicznego osiągnął, że wszystkie odnogi swych działań, wypadkami woyny skrępowane, do czynnego życia powrócił, i skutecznie wspierał jawne usiłowania Rządu, ku podgojeniu ran, przez woynę i towarzyszące jey klęski krajowi zadanych.

W badawczém porównaniu sprawozdania z xięgami i inwentarzami, w ścisłém dochodzeniu, jak dalece Bank Polski, głównym celom zasadniczey swey ustawy odpowiedział, nie uydzie zapewne troskliwey uwagi waszey, szanowni Kommissyi Umorzenia Członkowie, że całość długu krajowego, zaręczonego artykułem 17tym, łaskawie nam nadanego Statutu Organicznego, dotąd jeszcze ustanowiona, i sposób spłacenia, wskazany nie jest.

Samo ogółowe nawet porównanie stanu skarbu publicznego i źródeł jego zasiłku, w chwili wybuchtey rewolucyi, z tym, w jakim wrócony został prawey władzy, już dostatecznie usprawiedliwić zdoła dotychczasowe opoźnienie.

Ufni w oycowską pieczołowitość Nayjaśnieyszego CESARZA i KRÓLA naszego, którey już liczne dobrodzieystwa zawdzięczamy, cieszmy się nadzieją, iż chwila ustalenia reszty długu publicznego, i wskazania środków stopniowego z dochodów Królestwa jey umarzania, nie będzie już nader odległą."

Poczém nastąpiło zdanie sprawy z czynności Bankowych z roku 1832. (*G.W.*)

Bank Polski

Podaje do wiadomości, że stosownie do przepisów postanowienia Królewskiego z dnia 2 lutego 1830 uskutecznione zostanie publiczne w obrębie gmachu bankowego na dniu 11 b. m. o godzinie 8 rano, spalenie biletow kassowych, z powodu zużycia, z obiegu wyjętych, za summę 1,789,915 zł. pol — W Warszawie dnia 7 maja 1833. Radca stanu prezes. (podp.) *Lubowicki.* — Sekretarz Ilny, (podp.) *Hassmann.*

Przy nastąpić mającém publicznie w dniu 11 b. m. paleniu zużytych biletów kassowych, dopełnioném także będzie spalenie wykupionych przez Bank Polski wylosowanych obligacyi udziałowych z pożyczki 42,000,000 zł. pol. (*G.C.*)

NIEMCY.

Monachium d. 21 kwietnia.

W *Monachiyskiey Gazecie Polityczney* zawiera się artykuł następujący od *brzegow Menu.* „Ostatnie wypadki we Frankforcie, powinny zniszczyć całą wątpliwość o tém, że stronnicy rewolucyyney partyi w *Niemczech Południowych*, czyli — jak oni sami siebie z upodobaniem nazywają — Niemieccy liberaliści, służą tylko ślepem narzędziem dla tey propagandy, która rozszerza swoje działania z łona Francyi. Propaganda ta, która potrafiła przez zbiega francuzkiego zrządzić w *Belgium* bez naymnieyszey przyczyny rewolucyą, pobudzić *Polskę* do nierozsądnego przedsięwzięcia, wrzucić swą podpalającą głównię do *Włoch*, i zamieszać *Portugalią* w woynę z tłuszczą niemającą przytułku na ziemi; — pomimo wielokrotnych niepomyślnych pokuszeń, — nie może się jeszcze wyrzec swych zgubnych zamysłow. W samey Francyi, gdzie wreście zaczynają już czuć przykrość ustawiczney niespokoyności i niebezpieczeństwa, czuła się ona nie dość silną, do przedsięwzięcia nowey rewolucyi przemocą, z jakąkolwiek nadzieją skutku, i dla tegoto obróciła swe oczy na sąsiedzką ziemię. Dotąd *Paryż* zawsze przodkował w podobnych doświadczeniach, i powodzenia tamecznych rewolucyonistów, zachęcały ich spólników w innych krajach do takichże przedsięwzięć; lecz na ten raz, francuzka propaganda, zaprobowała postąpić na odwrót, i ożywić przedsiębierliwość swoich stronników (bardzo już zmnieyszonych i w liczbie i w sile), przez sprawienie buntu w Niemczech - Południowych. W przypadku dla niego pomyślności, process wytoczony przeciw gazecie *La Tribune*, zapewne powinien był posłużyć w *Paryżu* za powod do nowych scen krwawych; a wtedy rokoszanie, działając po obu stronach *Renu*, mogliby dawać jeden drugiemu pomoc. Partya Francuzka, nie mając cierpliwości oczekiwać od swojey, zowiącey się prawną, oppozycyi, powolnego obalenia Rządu Lipcowego, mogłaby w tymże czasie skorzystać z dogodnego zdarzenia zrządzenia nowey rewolucyi. Ale Rząd, dobrze znając niebezpieczeństwo swego położenia, i nieprzebierając w środkach do swojey obrony, wystawił przeciw republikanom prawie niepokonane zawady. W tymże czasie, wszyscy Francuzi, którzy się mogli na jakiekolwiek narazić straty, a następnie pragnęli dla swego dobra utrzymania spokoyności, dosyć jawnie okazali wstręt swój burzycielom. Dla ożywienia więc teyto Francuzkiey partyi, która czuła moc swoich przeciwników, a zatém nie odważała się działać, umyślili sprawić wobcym kraju trwogę, która miała pociągnąć wszystkich stronników rewolucyi, ożywić w nich męztwo, podzielić i osłabić siły przeciwników, i przywieśdź w zamięszanie kierujących publicznemi sprawy. Widoczna, że plan zgubnego i nierozsądnego zamachu we *Frankforcie* zrodził się, nie w *Niemcach* umyśle. Sama tylko Francuzka niewiadomość; o niczém nie wiedząca za granicami Francyi, i dla którey Niemcy— pomimo widoków sławy, na nią rozciąganych— dotąd zostają nieznajome, jakby były jakąś nowo-odkrytą częścią Swiata, — sama tylko zupełna niewiadomość wszystkich stosunków, mogła wpaśdź na myśl nierozsądną, że *Frankfort*, w czasie samego jarmarku, mógł posłużyć za pole rewolucyi, którey skutki powinny były rozszerzyć się na większą część *Niemiec*, — że mieysce, w którém Seym Związkowy ma swoje obrady, dla tey samey przyczyny powinien bydź środkowym punktem, z którego, — po jego opanowaniu, — można było działac z władzą dyktatorską, na wszystkie, naokoło położone państwa, podobnie, jak z *Paryża* na *Francyą*. Wiele innych okoliczności może takoż służyć dowodem, że Frankfortskie wypadki ukute były w Paryżu. Od dawnego już czasu i w wielu zdarzeniach napomykaliśmy, że liberaliści w Niemczech działają z poduszczenia pewnych nie wielu osób we Francyi, i że po większey części Niemcy, służą im za narzędzie. Postrzeżenia francuzkich dzienników, w przeszłym roku, że wolność druku w Niemczech jest polityczném dziełem Francyi: gdyż służy za środek do wzmocnienia wpływu Francuzkich liberalistów na Niemcy; — Rozumowania gazet Francuzkich wszystkich partyy, przy wydaniu przez Seym postanowienia 28 lipca r. z. — Napoleonowska sztuka, do którey uciekł się w Sierpniu roku zeszłego jeden z osiwiałych za rządow Cesarza dyplomatów, wykładając darowane w pomienionem postanowieniu mnieyszym panującym Xiążętom prawo zawierania umów, i napomykając, że Francya powtórnie gotowa przyjąć na siebie obowiązki protektorki; — nakoniec, w ostatnim czasie, nierozsądne rozumowania liberalistów francuzkich o rozpuszczeniu w *Stuttgardzie* i *Kasselu* Stanów Krajowych; dostatecznie dowodzą, że Francuzcy rewolucyoniści usilnie starają się zostawać w prostych związkach ze swoimi uczniami w Niemczech, i do jakiego stopnia je osięgli. — Godna uwagi, że człowiek podeszły w latach, jeden z naczelników rewolucyi, poźniey przez nią odrzucony, wyobrażając w osobie swojey szał dwóch części Swiata, przepowiadał 30 Marca we Francuzkiey Izbie Deputowanych: „rychło i Niemcy, wygnani za polityczne przestępstwa, będą szukali gościnności we Francyi" — W Strażburgu w środkowych jeszcze dniach zeszłego miesiąca biegała pogłoska o powstaniu, które się okaże w okolicach Frankfortu i innych sąsiedzkich państwach, a w Bruxelli teraz nawet, podług naynowszych wiadomości, mówią, o republikańskich poruszeniach, które

będą przedsięwzięte w jednymże czasie z powstaniem w Paryżu — I dotąd starają się zrządzić w innych państwach Niemieckich takież zamieszania, jak we Frankforcie. Niezwłócznie po tych niespokoynościach puścili ponad Menem fałszywe pogłoski o pomyślney rewolucyi w Paryżu, ażeby przez to pokrzepić męztwo Niemieckich burzycieli i pobudzić ich do nowych przedsięwzięć. W *Giessen* z bojaźnią oczekiwano naruszenia powszechney spokoyności, które jednak skończyło się na nikczemném zamordowaniu kilku pochołków policyynych. Ucieczka Polskich wychodźców z Francuzkich depo, weyście ich z orężem do Szwaycaryi, dało powód francuzkim dziennikom liberalnym do różnych uwag, w których szczególniey wynoszą śrzodki, użyte przez jednego Francuzkiego Deputowanego dla dowiedzenia się o planie tajemney tey ucieczki.— Niemcy, którzy kilka lat przedtém już przebąkiwali, że wielka część liberalnych stronnictw działa pod kierunkiem Francuzkich rewolucyonistów, i że oni znowu zamyślają oddać Niemcy pod władzę Francyi;— sądzili bardzo sprawiedliwie. Nawet rozumowania Niemieckich liberalistów na zgromadzeniach Stanów Niemieckich przeciwko postanowieniu Seymu pod 28 czerwca z. r., na których oni nie zwracali naymnieyszey uwagi na dobro oyczyzny, mieli jedynie za cel na nowo oddać Francuzom większą część państw, które składały dawnieyszy Związek Reński, wzbudzić w gminie nienawiść i nieufność ku Związkowi z Niemieckiemi Mocarstwami, i przez ten śrzodek powtórnie uczynić Członków Związku Niemieckiego hołdownikami Francyi, jakiemi już raz byli pod orężem despotycznego podboycy. Kto zna Niemcy i ich stosunki, ten nie będzie się obawiał skutku tych starań; lecz poniewolne smutne uczucie obeymuje duszę, kiedy się pomyśli, że podrastające pokolenie, które powinnoby stanowić pociechę i nadzieje oyczyzny, zupełnie jest sprowadzone z prawdziwey drogi przez zwodzicieli, i nawet zdolne jest do naypodleyszych przestępstw, co też stwierdziły rzeczą samą ostatnie wypadki we Frankforcie. Tym sposobem powolność ku osobom, które na złe użyły swego wysokiego powołania— rozszerzać prawdziwe oświecenie, było przyczyną wynikłych w lekkomyślney młodzi zgubnych marzeń; młodź pogardziła wszystkie prawa, i zaczęła poczytywać morderstwa i zdradę oyczyzny, nie za przestępstwa nayokropnieysze, ale za dzieła naywiększe. Nie spólnicy rozruchów, ale ci, którzy je zrządzają, powiedział znajomy jeden pisarz, godni są naycięższey kary; i dopóki moralna zaraza, pochodząca z drukowania książek i fałszywey nauki, nie będzie uważana za zbrodnię nayokropnieyszą, póty nie można oczekiwać gruntowney poprawy teraźnieyszego pokolenia. Ci, którzy będą obojętnymi świadkami rozszerzenia tego jadu, staną się naysłuszniey pierwszemi jego ofiarami.— Przyszłość byłaby bez nadziei, jeżeliby do uprzątnienia tego złego nie postanowiono przedsięwziąć śrzodków surowych i mocnych. Ale bezpieczeństwo i obrona, do którey ma prawo większa część obywateli spokoynych, nieodmiennie potrzebują obmyślenia śrzodków do wytępienia tey bezbożności, i do zerwania na zawsze tych nici, wiążących je z Francyą. Zatém zaczęte przez Zwierzchność Frankfortską śledzenie, zdaje się nam niedostateczném, i spodziewamy się, że w ciągu tego śledzenia, znaydzie się konieczność spólnego w tey rzeczy działania wszystkich Związkowych Rządow Niemiec." (*P.P.*)

Szwaycarya.

Bazylea dnia 23 kwietnia.

Mniemają z pewnością, że Seym w *Zurich*, jeszcze się przed ukończeniem tego miesiąca rozeydzie, a to nie uchwaliwszy żadnego postanowienia. (*G.W.*)

Zurich dnia 17 kwietnia.

Vorort wydał wczora do Kantonów pogranicznych okolnik, w którym dowodzi potrzeby przedsięwzięcia środków ostróżności tak, w celu zabezpieczenia spokoyności wewnętrzney Szwaycaryi, jako i jey neutralnego położenia, względem innych krajów. Zarazem kommunikuje on jeszcze stanom krajowym list, otrzymany od P. Benst, półkownika straży wewnętrzney w Baden, z którego widać, iż pułkownik ten posyłanym był od rządu swojego w charakterze nadzwyczaynego kommissarza, do północnych granic Wielkiego Xięztwa, w celu przedsięwzięcia środków oparcia się wtargnieniu wyszłych z Francyi Polaków, i, że w tymże celu, wyciągniono wzdłuż granic kordon, którego weyście wzbronioném zostało każdemu z Polaków, nieopatrzonemu w pasport od poselstwa Pruskiego lub Rossyyskiego, w celu powrótu do oyczyzny.

— W radzie regencyi Kantonu Berneńskiego, za odebraniem pierwszey wiadomości o wtargnieniu Polaków, powzięto naprzód projekt opatrzenia ich w potrzebne na podróż pieniądze i przeprowadzenia niezwłócznie za granicę; większość jednakże oparła się temu wnioskowi, i dopiéro po upływie dni kilku wydano rozkaz, ażeby wzbroniono weyścia do kantonu wszystkim innym, którzyby jeszcze nad granicę nadciągnąć mogli. Z niecierpliwością oczekują wszyscy, co kanton Berneński przedsięweźmie ze 400 Polakami, którzy już się w nim znaydują.

— Według poczynionych przez władze mieyscowe kantonu Berneńskiego rozporządzeń, emigranci Polscy rozkwaterowani tam zostali we trzech wioskach: Seigne-Légier, Montfaucon i Saint-Brès, leżących nad wielkim traktem z Bazylei. To mieysce pobytu, tak oddalone od granicy Neuchatelskiey, wyznaczono im ze względów ku Rządowi Neuchatelskiemu.

— Piszą z Solury, iż władze tameczne otrzymały rozkaz wyprawiania z miasta przed upływem 24 godzin wszystkich Polaków, którzyby stawili się tam bez należytych papierów.

— Według wiadomości z Neuchatel z dnia 18 b. m. nowa kolumna Polaków, śpiesząca do Szwaycaryi drogą na Baume-les-Dames, zatrzymaną została przez oddział tameczney gwardyi narodowey, który też zmusił ich do powrótu. Stykające się z kantonem Neuchatelskim granice Francyi okryte są woyskami; i mocne oddziały piechoty liniowey stoją w Pontarlier, Mactean i t. d. (*T.P.*)

Rzeczy Niderlandzkie.

Haga d. 28 kwietnia.

W pierwszych dniach następującego miesiąca, nastąpi powszechna zmiana stanowisk woyska w obozie polnym.

Dnia 29 —

Hr. Limburg-Stirum, otrzymał polecenie udania się do Londynu, i pozostania tamże tak długo, jak zastępca pana Dedel przy konferencyi, dopóki ostatni nie przyydzie do zupełnego zdrowia; otrzymał on nowe instrukcye, któreby mogły doprowadzić do przedugodney konwencyi pomiędzy Holandyą i Belgią, według wspólnego życzenia Anglii i Francyi, w nocie, z dnia 2 t. m. przez Xięcia Talleyrand i Lorda Palmerston wynurzonego, lecz ostateczny traktat pokoju chce nasz Król zawierać tylko z pełnomocnikami wszystkich pięciu Mocarstw, które od początku układow miały udział w konferencyi. W tey mierze przesłana będzie do Londynu właściwa deklaracya.

Bruxella d. 28 kwietnia.

Independant donosi: „Otrzymaliśmy pewnieysze objaśnienia we względzie wiadomości o rozwiązaniu Izb. Zdaje się, że dawni ministrowie pod tym tylko warunkiem zezwolą na dalsze pozostanie przy swych urzędach, aby czyniono nowe usiłowania do utworzenia innego gabinetu, i upraszali w tey mierze Króla, aby osobie, którey już raz tę missyą poruczono, udzielić obszernieysze upoważnienie. (*G.W.*)

Francya.

Paryż dnia 27 kwietnia.

Pewien młody literat z *Marsylii*, nazwiskiem

Durand, poczwarty raz otrzymał nagrodę za poezyą, został mianowany członkiem tameczney akademii. (*G.W.*)

Journal des Debats pisze, iż Minister woyny zaymuje się utworzeniem korpusu odwodowego; 70,000 ludzi z przeszłorocznego kontyngensu, których teraz do woyska zaciągają, mają pozostać w swoim domu, i tworzyć część rezerwy; oprócz tego, 100,000 ludzi ma bydź uwolnionych z armii czynney, a tak rezerwa wynosiłaby 170,000 ludzi. (*G.C.*)

— *Dnia 30* —

Rozporządzenie władzy w *Lugdunie*, zakazujące śpiewania na ulicach, sprawiło tam niespokoyność; kilka gromad ludu przechodziło wieczorem śpiewając różne pieśni. Po trzykrotném jednak prawném wezwaniu, gromada się przed woyskiem cofnęła, nie zrządziwszy żadnych nadużyć. (*G.W.*)

— *Dnia 1 maja* —

Wczoray ofiarowano Królowi po ukończoney radzie ministeryalney, w imieniu posiadających krzyże lipcowe, bardzo piękne drzewo pomarańczowe, jako dar na dzisieyszą uroczystość imienin Królewskich. O godzinie 6 wieczór, wykonały kapele stojących na załodze w Paryżu półków liniowych i gwardyi narodowey, kilka sztuk muzykalnych, pod oknami Królewskiey sali jadalney.

Mianowany Francuzkim Posłem w Rio-Janeiro, Hr. Alexis St. Priest, opuścił wczoray stolicę, udając się na mieysce swego przeznaczenia.

W Chartres, Lugdunie i Tarascon zaszły zaburzenia, które jednak bez rozlewu krwi utłumione zostały: wiele osób należących do niepokojów aresztowano. (*G.C.*)

A n g l i a.

Londyn dnia 16 kwietnia.

Courrier pisze: „Jedno pismo niedzielne rozsyła wcale niestosowną wieść, że P. *Rothschild* zamierza udać się ze swą rodziną na stały ląd. Kto tylko choć naymniey obeznany jest z stosunkami tego bankiera, łatwo przekona się, że wieść ta zupełnie jest fałszywą; owszem dowiadujemy się, że układa się właśnie względem zakupienia wielkich dóbr ziemskich w Anglii, w których naystarszy syn jego, stale chce zamieszkiwać.

— *Dnia 1 maja.* —

Xiąże Brunświcki przybył tu onegday w wieczór. Wczoray po południu odwiedził oboje Królewstwo w pałacu *St. James*; wieczorem był z niemi u stołu; między gośćmi na ten obiad zaproszonemi, znaydowali się Xiążęta: *Cumberland*, *Sussex* i *Gloucester*.

W targu papierów okazała się dziś znowu niejaka ufność, od czasu, jak jest wiadomo, że Ministrowie nayusilniey chcą się sprzeciwiać znacznemu zniżeniu podatków; jednak nie spodziewają się jeszcze zupełnego bezpieczeństwa, ani z strony ministrów, ani od Izby Niższey, i z tego powodu, zachodzi zawsze jeszcze obawa o przyszłość. W papierach zagranicznych, wczoray nie wiele było czynności; Belgiyskie i Hollenderskie zostały niezmienne, Portugalskie zaś nieco się podniosły. (*G.W.*)

Xiążęta Lieven i Talleyrand i Poseł Bawarski Baron Getto, mieli wczoray naradę z Lordem Palmerston w wydziale zagranicznym, a Lord Althorp, P. J. Graham i P. J. Hobhouse z Hrabią Grejem, w wydziale skarbowym. (*G.C.*)

H i s z p a n i a.

Madryt dnia 15 kwietnia.

Dzisieysza nadworna Gazeta zawiera w nadzwyczaynym dodatku, dokładny opis uroczystości, jakie się odprawiały w tuteyszey stolicy dnia 21, 22 i 23 września 1789, podczas koronacyi Karola IV i równoczesnego wykonania przysięgi hołdu dla Xięcia Asturyi, teraznieyszego Króla. To opisanie wyjęte zostało z wychodzącey tu wówczas gazety *Mercurio de Espana*.

W wyższych i niższych towarzystwach prawie teraz o niczém inném nie mówią, jak tylko o uroczystościach, które się odprawiać mają dnia 20 czerwca r. b., jako w dniu, w którym nastąpi wykonanie przysięgi hołdowniczey młodey Xiężniczce Asturyi. Urząd municypalny nie będzie szczędził żadnych kosztów, aby się ta uroczystość jak naywspanialey odbyła. Na wielkim rynku odprawi się walka byków według starodawnego obyczaju, przy którey kilku dworzan chce mieć udział. Prawie wszystkie domy ozdobione będą chorągwiami i kobiercami. (*G.C.*)

A u s t r y a.

Wiedeń d. 22 kwietnia.

Względem podróży Cesarza Jmci do *Pragi*, nic teraz nie słychać. Mówią teraz, że *Karol X*, z swą rodziną rzeczonego miasta nie opuści. (*G.W.*)

— *Dnia 29* —

Do poselstwa Francuzkiego przybył kuryer, który dnia 17 b. m. opuścił *Konstantynopol*. Miał przywieźć Sułtański hatti-szeryff, w którym ogłoszony jest pokóy z *Mehemedem-Alim*. Do tuteyszego Rządu, jak i do innych poselstw, akt ten nie został nadesłany. Wątpią przeto o jego istnieniu: zbyt on jest ważny, aby nie miał bydź kuryerami rozesłany, lubo pokoy zdaje się bydź na Wschodzie niechybnym.

— *Dnia 30* —

List handlowy, sztafetą z *Konstantynopola* daty 17 b. m. odebrany, donosi: „Możemy ci to przyjemne zrobić zapewnienie, że sprawa Egiptsko-Turecka jest tak dobrze, jak ukończona. Wszakże Sułtan odstąpił *Alemu* Paszaliki *Akry*, *Trypoli*, *Damaszek* i *Halep*, wraz z obwodami *Adana* i *Tarsus*, lubo o ostatnich nie zupełnie zostało rozstrzygniętém. Woysko *Ibrahima* rozpoczęło swój odwrót." (*G.W.*)

A m e r y k a.

Gazety Angielskie donoszą z *Nowego-Yorku* do dnia 22 marca. Na uwiadomienie o akcie, przez który kongres taryfę zmienia, zebrał się kongres *Karoliny* południowey, złożył Kommissyą dla naradzenia się, i na zdany sobie rapport cofnął akt nullifikacyi. W dniu 18 marca zebrał się w *Charlestonie* powszechny konwent wszystkich państw, które się sprzeciwiały wykonawczemu rządowi w *Washingtonie*. Obrady nie są w szczegółach udzielone; lecz kongres postanowił, wszystkie dawnieysze kroki za nieważne oświadczyć, albowiem uczyniona przez rząd koncessye i tryumf *Karoliny* są zupełne. Państwa te są zatém, jak były przedtém, częściami unii Zjednoczonych Stanów. Tak się skończyła, jak się zdaje, woyna bezkrwawa w Ameryce. (*G.W.*)

OGŁOSZENIE.

1 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniejszém ogłasza, iż w niey będzie się przedawać przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikcyą, za niechybieniem terminu, dóm murowany Hrabi Ignacego Molla, położony w Mieście Wilnie na Subocz ulicy pod Nrem 32, we cztery miesiące od dnia poźnieyszego wydrukowania w Gazetach obu Stolic; do czego osobno naznaczone będą uprzednie terminy — Maja 4 dnia 1833 roku.

Непремѣнный Членъ Надворный Совѣтникъ Петръ Клейстъ.

Секретарь Иванъ Солимани.

Начальникъ Стола Выгоновскій. (612)

Obserwacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 8 o 3 wieczor.	27 cal. 11,4 lin.	+ $16\frac{3}{4}$ stopni.	Półn. Zach.	Pogoda.
	d. 9 — — —	28 — 0,2 —	+ 14 — —	Półn.-Zach.	Pogoda.
	d. 10 o godz. $3\frac{3}{4}$ rano.	28 — 1,5 —	+ $5\frac{1}{4}$ — —	Półn.-Zach.	Chmury.

DODATEK

Wilno dnia 10 Maja v. s. 1833 roku.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Отъ Кіевской Ликвидаціонной Коммисіи объявляется, что на основаніи § 3го Высочайше утвержденныхъ правилъ для ликвидаціи долговъ конфискованныхъ имѣній мятежниковъ, Г. КіевскимъВоеннымъ,Подольскимъ и Волынскимъ Генералъ Губернаторомъ,Генералъ Адъютантомъ и Кавалеромъ Левашовымъ, возложена на сію Коммисію ликвидація долговъ по конфискованнымъ имѣніямъ въ Кіевской и Волынской, Монаховъ Овручскаго Базиліанскаго Монастыря, и по имѣніямъ въ Кіевскойже и Подольской Губерніяхъ состоящимъ Графа Александра Потоцкаго; почему кредиторы и должники сихъ мятежниковъ, а такъ же имѣющія какія либо къ имѣніямъ ихъ притязанія, одолжаются на основаніи учиненнаго предъ симъ отъ сей Коммисіи объявленія, предъявить претензіи свои и кому слѣдуетъ явится въ сію Коммисію, съ платежемъ долговыхъ суммъ въ опредѣленныя сроки. Напротивъ же того кредиторы и должники бывшихъ владѣльцевъ имѣній въ Волынской и Кіевской Губерніяхъ Іосифа и Германа Потоцкихъ съ претензіями своими и платежами, явились бы въ Волынскую Ликвидаціонную Коммисію, коей отъ его Высокопревосходительства предоставлена ликвидація долговъ по онымъ имѣніямъ Іосифа и Германа Потоцкихъ. — Апрѣля 14 дня 1833 года.

Секретарь Пинабель.

OGŁOSZENIE.

Od Kijowskiey Likwidacyyney Kommissyi ogłasza się, iż na osnowie §3go Naywyżey utwierdzonych prawideł dla likwidacyi długow na majątkach skonfiskowanych powstańców przez P. Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał Adjutanta i Kawalera Lewaszowa, włożona na tę Kommissyą likwidacyą długow na skonfiskowanych majątkach w Gubernii Kijowskiey i Wołyńskiey, Zakonnikow Owruckiego Bazyliańskiego klasztoru, i na majątkach także w Kijowskiey i Podolskiey Gubernijach położonych, Hrabiego Aleksandra Potockiego; zaczém kredytorowie i dłużnicy tych powstańców, tudzież mający jakiekolwiek do ich majątkow pretensye,obowiązują się, na osnowie uczynionego przedtém od tey Kommissyi ogłoszenia,oświadczyć pretensye swoje i komu należy stawić się do tey Kommissyi z opłatą summ długowych w naznaczonych terminach. Przeciwnie zaś kredytorowie i dłużnicy byłych właścicieli majątkow w Guberniach Wołyńskiey i Kijowskiey Józefa i Hermana Potockich z pretensyami swemi i opłatami, ażeby się stawili do Wołyńskiey Likwidacyyney Kommissyi,którey przez JW. Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał Gubernatora poruczona likwidacya długow na tych majątkach Józefa i Hermana Potockich. Apryla 14 dnia 1833 roku.

Sekretarz Pinabel.

BEKANNTMACHUNG.

Von der Kiewschen-Liquidations-Commission wird hierdurch bekannt gemacht, daß auf den Grund § 3. Allerhöchst bestätigten Reglements für die Liquidation der Schulden der confiscirten Insurgenten-Güter,ist von dem Kiewschen Kriegs-Podolischen u. Wolhynischen Herrn General-Gouverneur, General-Adjutanten und Ritter v. Lewascheff der hiesigen Commission, eine Liquidation der Schulden-für die in den Gouvernements Kiew und Wolhynien confiszirten und dem Basilianischen Mönchs-Kloster zu Owrutsch gehörigen Güter, wie auch die des Graffen Alexander Potocki ebendaselbst gelegenen Nachgüter aufgetragen worden. Es werden deßhalb sämmtliche Creditoren und Schuldner dieser Insurgenten, wie auch diejenigen, welche einige Ansprüche auf ihre Güter zu haben glauben, hiemit aufgefordert, laut der früher von der hiesigen Commission bereits geschehenem Bekanntmachung, ihre Pretensionen vorzulegen, und wem es gebührt, mit den Schuld-Scheinen an den festgesetzten Terminen bei der besagte Commission sich einzustellen. Hiegegen die Creditoren und Schuldner der gewesenen Gutsbesitzer in den Gouvernements Wolhynien und Kiew, Joseph und Hermann Potocki werden aufgefordert, mit ihren Pretensionen und Zahlungen, bey der Wolhynischen Liquidations-Commission zu erscheinen, welcher auch eine Liquidation der Schulden für die benannten Güter von Sr. Exzellenz mitgetheilt worden ist. Den 14 April 1833.

Sekretär Pinabel. (562)

---

3 Od Kijowskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego targu drewniany dóm w 5 części miasta Kijowa położony, Gubernialney Sekretarzowey Matrony Kalennikowey córki Zarowny, za uchybieniem terminu opłaty 1,771 rub. 44 kop. assygnacyami, w liczbie należnych za pożyczką jey 2,440 rubli assygn., oceniony na przedaż 2,000 rubli assygnacyami, a zatém życzący kupić pomieniony dóm, zechcą przybydź dla targow do tey Izby we cztery miesiące, a w jakie mianowicie dni, o tém będzie ogłoszono po wydrukowaniu tego pierwszego ogłoszenia.

Deputat Koziarowski.
9tey klassy Rabczewski. (581).

3 Od Kijowskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego targu murowany dóm z drewnianém zabudowaniem i fabryką dzwonów, Kijowskiego mieszczanina Pawła Piotra syna Romanowskiego, położone w 5 części miasta Kijowa, za uchybieniem terminu opłaty 4,429 rubli assygnacyami w liczbie należnych za pożyczką jego 10,500 rubli assygnacyami, oceniono na przedaż 24,468 rubli assygnacyami; a zatém życzący kupić pomieniony dóm z fabryką, zechcą przybydź dla targow do tey Izby we cztery miesiące, a w jakie mianowicie dni, o tém osobno będzie ogłoszono po wydrukowaniu tego pierwszego ogłoszenia.

Deputat Koziarowski.
9tey klassy Rabczewski. (580)

---

3 Od Kijowskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego targu drewniany dóm na murowanym fundamencie Radzcy Honorowego Bazylego Wawrzyńca syna i żony jego Maryi Hryhorenkow, położony w 5 części miasta Kijowa, za uchybieniem terminu opłaty 1,737 rubli 26 kop. assygn. w ilości należnych za pożyczką ich 2,540 rubli assygnacyami, oceniony na przedaż 2,000 rubli assygnacyami; a zatém życzący kupić pomieniony dóm, zechcą przybydź dla targow do tey Izby we cztery miesiące, a w jakie mianowicie dni, o tém będzie ogłoszono osobno, po wydrukowaniu tego pierwszego ogłoszenia.

Deputat Koziarowski.
9tey klassy Rabczewski. (582).

3 Ponieważ Sądownie utwierdzeni Kuratorowie pozostałego majątku po zmarłym kotlarzu Chrystyanie Gottliebie Jensz, prosili w Szlachetnym Magistracie Miasta Rygi o dozwolenie Proclamatis ad convocandos creditores et haeredes defuncti i im takowa dozwolona została; dla zjednania zaś oney i otrzymania, ciż kredytorowie do Szlachetnego Sierockiego Sądu odesłani, przeto od Szlachetnego sierockiego Sądu wszyscy wespół i każdy z osobna, którzy, do pozostałego jeszcze nieznacznego teraz dobra po zmarłym kotlarzu Chrystyanie Gottliebie Jensz pretensye czyli sukcessyyne prawa mieć mniemają, niniejszém wyzywają się, w przeciągu sześciu miesięcy od daty objawienia tey proklamy, i naypoźniey októbra 10 dnia tego roku sub poena praeclusi jawić się do Szlachetnego Sierockiego Sądu czyli kancelaryi onego, i tam swoje fundamenta crediti okazać, tak równie dziedziczne swoje prawa dokazać; w przeciwnym zaś razie oni po upłynieniu takowego przeznaczonego terminu, z dekleracyami swemi i sukcessyynemi pretensyami daley ani słuchani, ani dopuszczeni, lecz ipso facto praecludowani bydź mają, według tego zaś wszyscy wespół i każdy zosobna postępować, a od szkody i uszczerbku strzedz się mają. Publicatum w Ryzkim Ratuszu. Apryla 10 dnia 1833 roku.

3. Demnach die gerichtlich bestätigten Curatoren des Nachlaßes des verstorbenen Kupferschmidts Christian Gottlieb Jaensch bei Einen Wohledlen Rathe, um Nachgebe eines Proclamatis ad convocandos creditores et haeredes defuncti gebeten und ihnen solches auch nachgegeben, dieselben aber zu dessen Bewirkung und Ausfertigung an Ein Edles Weisengericht verwiesen worden; als werden von Einem Edlen Weisengerichte, alle und jede, welche an den zur Zeit nach höchst geringfügigen Nachlaß weiland Kupferschmidts Christian Gottlieb Jaensch einige Anforderungen oder Erbensprüche zu haben vermeinen, hiermit aufgefordert, sich innerhalb sechs Monaten, a dato dieses affigirten Proclamatis und spätestens den 10 October d. J. sub paena praeclusi bei Einem Edlen Weisengerichte oder desselben Kanzellei zu melden und daselbst ihre Fundamenta crediti zu exhibiren, so wie ihre etwanigen Erbensprüche zu dociren; widrigenfalls selbige, nach Expirirung sothanen termini praefixi, mit ihren Angeben und Erbensprüchen nicht weiter gehört noch admittirt, sondern ipso facto praecludirt sein sollen. Wornach sich Alle und Jede zu richten, vor Schaden und Nachtheil aber zu hüten haben. Publicatum Riga Rathhaus den 10 April 1833.

C. Gross.

(L. S.) Jud. Pupill. Imp. Civ. Rigensis Secretarius.

Tranzlatował Liflandskiego Gubernialnego Rządu Expedytor: Tytularny Sowietnik Stefan Korabiewicz. (577)

---

3 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla nieprzybycia życzących na pierwiey naznaczone do targow terminy dla przedaży z publicznych targow drewnianego domu z przybudowaniami w mieście Słonimie położonego, ocenionego 2,200 rubli assygnacyami, do byłego Słonimskiego Powiatowego Podskarbiego Libera należącego i oddanego na ewikcyą zań majątku Blizny 70 dusz włościan obywatela Słonimskiego Powiatu Miłaczewskiego, przeznaczony na nowo dla przedaży pomienionych domu i ewikcyi dla targow termin dnia 20 czerwca teraznieyszego roku z przetargiem na trzeci dzień; zaczém życzący kupić pomienione dóm i oddany w załog majątek; zechcą przybydź do tego Rządu na przeznaczony termin z pewnemi ewikcyami. — Kwietnia 16 dnia 1833 roku.

Za Sekretarza A. Trubczewski. (578)

---

3 Sowietnik Wileńskiey Skarbowey Izby Kryłow, dowiadnjąc się z Gazety Kuryera Litewskiego Nru 48, że dóm w Mieście Wilnie położony pod Nrem 71 przedaje się, i mając pełnomocnictwo od uczęstniczki w sukcessyi tego domu, Półkownikowey Wiktorowey z domu Uszackiey, dla przedaży jego, po zniesieniu się z inszemi konsukcessorami, uprasza, iżby życzący kupić pomieniony dóm, raczyli widzieć się z tymże Kryłowem, dla porozumienia się we względzie oney i przedaży samego domu z innemi konsukcessorami Uszackiey.

Печатать дозволяю: за Полицмейстера Пракудинъ Горскій. (588)

---

3 Wyczytawszy w Nrze 51 Dodatku Kuryera Litewskiego ostrzeżenie, zamieszczone przez odstawnego Woysk Rossyyskich Porucznika Józefa Markiewicza, iż on ma jakoby z rzeczy nabycia Starostwa Jurgielańskiego pretensyą za obligiem i dekretem jakimś na intratach rubli srebr. 700, naydnję potrzebę z mojey strony Publiczność ostrzedz, iż ja Starostwo Jurgielańskie possyduję na mocy potwierdzenia JW. Ministra, że u W. Markiewicza kredytu naymnieyszego nigdy niezaciągałam i nic mu winną nie jestem, pisma żadnego, coby zaręczało opłatę lub dawało ewikcyą na intratach Jurgielan niewydawałam, a przeto i stosunki tegoż Markiewicza, niemogą odnosić się do intrat Jurgielańskich, i on do nich mieć niemoże prawa. — Tém więc samém, pod żadnym pretextem do wypłaty takowey należności, nie jestem obowiązaną.

Podpółkownikowa Woysk Rossyyskich Pelagia Rott.

Печатать дозволяется. За Полицмейстера Пракудинъ Горски.

(586)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

3 Ur. Janowi Norwidowi b. Sędziemu Ziem. Ptu Bor., a teraz Urzędnikowi służby ogólney w Kommissyi przychodow Skarbu Królestwa Polskiego, oraz sukcessorom jego gdziekolwiek znaydującym się. Pozew w mieyscu prawney exekucyi przed Sąd Ptwy Borys. na kadencyą Sto-Trojecką lub po niey następną, z powództwa Ur. Rafała Węcławowicza b. Podkom. Ptu Rzeczyck. przy odwołaniu się do Ukazów Senatskich — Dekretu niestannego, oraz dalszych dowodow czasu sprawy złożyć się mających, a wszczególności zaś wynosi się o to: iż obżałny Norwid pożyczył u nieżyjącey dopiero Eleonory Węcławowiczowey, Matki żalącego się, na przedmiot kupna 3ciey części majątku Wasilewska czerw. zł. 5,000 i summę takową przez obligacyyny dokument w roku 1808 marca 7 dnia wydany, na zakontraktowanym do nabycia majątku i dalszych wszelkich swoich funduszach zabezpieczył, a oddanie na powrót kapitału z prawnemi procentami w roku 1810 marca 7 dnia, zapewnił — Nieuskutecznił obżałny takowego zobowiązania się, a nawet należnych od kapitału procentow, po upływie zakreślonego w obligu terminu niepła-

cił, owszem w lat pięć poźniey po dacie tego obligu, to jest: w roku 1813 jeszcze zł. pol. 15,000 dopożyczył i po doliczeniu zaległych za obligiem pięcio-letnich procentow, za ogólną wypadłą żałcego summę, to jest: za zł. pol. 150,000 czyli rubli srebr. 22,500 — Prawo zastawne na Mtść od Senatora Krasno-Miłaszewicza nabytą Norwidpolem nazwaną wydał; i po przyznaniu onego natychmiast rzeczoną majętność, z wsiami, Trussami, Torhunami, Zaborzem i dalszemi przynależnościami w aktualne władanie matce żałcego się za pośrzednictwem Woźnego prawnie podał — w jakowym prawie wypisując obżałny przyjęte na siebie obowiązki, termin odkładu całkowitey zastawney summy, przewyższającey walor majątku za uprzednim 6cio niedzielnym obwieszczeniem w dniu 7 marca 1816 roku zapewnił, i przy oddaniu zastawney summy dopełnić razem wynadgrodzenia za wszystkie straty na possessyi ponieść się mogące przyrzekł, a na przypadek nieokupna possesyą ciągłą od trzech do trzech lat zabezpieczył, i po upływie każdego trygenium wypełnić wszystkie warunki co do okupna uręczył, na pewność zaś dotrzymania przyjętych wewszystkich punktach obowiązkow ewikcyą na dziedzictwie teyże summy Mtści rozciągnął; pomimo zaciągniony kredyt u Matki żałcego się, tak znaczney summy, która aż nadto wystarczała na kupna 3ciey części Mtści Dokszyc, i na ułatwienie wszelkich wynikłych z tego kupna kosztow, obżałny Norwid niewypełnił w zupełności ze swojey strony uczynioney w tym przedmiocie z Ur. Krasno-Miłaszewiczem umowy: bo nieopłacił na terminie restancyyney za dziedzictwo summy i nieuspokoił przyjętego na siebie bankowego długu, z jakiego powodu gdy Senator Krasno-Miłaszewicz rozwinął process i w porządku onego uzyskał w Rządzącym Senacie Ukaz, dozwalający zająć do wydzierżawienia majątek Norwidpol, tak za summę w restancyi za dziedzictwo należną, jak równie za summę do Banku w zastępstwie Norwida opłaconą, wtenczas Ur. Michał Zenowicz Guber. Miń. Mar., który za załog swojego majątku dozwolił obżałnemu Norwidowi pożyczyć w Izbie Mińskiey Powszechney Opieki rubli srebr. 18,900, uczynił z Senatorem Krasno-Miłaszewiczem układ i nabył onego stopień, a to w tym celu, iżby zająwszy majątek Norwidpol w extynuacyyną dzierżawę ze stopnia Krasno-Miłaszewicza mógł razem wybrać i własną summę, którą w zastępstwie obżałgo Norwida opłacać ze swojego majątku w Izbie Powszechney Opieki był przymuszonym; w takim stanie rzeczy widząc Matka żałcego, iż niepodobna jest ochronić majątku Norwidpola od zajęcia za summy dla Senatora Krasno-Miłaszewicza należne, jako za pierwsze od prawa zastawnego uważać się powinne, celem utrzymania w nienaruszonności swojey possesyi, i uniknienia strat jakieby z zajęcia majątku na rzecz Zenowicza wyniknęły, uczyniła z nim wieczysty układ, skutkiem którego wypłaciwszy Zenowiczowi nabytą przezeń od Senatora Krasno-Miłaszewicza summę rubli assygn. 8,000 wynoszącą, z procentami i wydatkami prawnemi, dług w Izbie Powszechney Opieki przez obżałgo Norwida zaciągniony uspokoić w terminach przeznaczonych przyrzekła, wzajemnie Ur. Zenowicz o wypłaceniu przez Matkę żałcego się przelaney mu od Krasno-Miłaszewicza summy poświadczywszy, że na oną po zniesieniu przez Matkę żałcego się zaciągnionego w Izbie Powszechney Opieki na jego załog długu, dokument przelewny wyda i stopień Krasno-Miłaszewicza przekaże, uręczył, i to swoje uręczenie przez poźnieyszy dokument, po spełnieniu przez Matkę żałcego się wszystkich umówionych kondycyow, i po zwróceniu przez nią Julii Norwidowey żonie obżałgo wniesionych przez nią do Izby Powszechney Opieki na rachunek długu rubli assygn. 5,300 uskutecznił; że zaś dług takowy przez obżałgo Norwida do uspokojenia przyjęty, w części tylko przez Krasno-Miłaszewicza nadpłacony został, na uspokojenie więc onego matka żałcego się raz w roku 1818 rub. assygn. 1,461, drugi raz w roku 1820 rubl. assygn. 714 wypłaciła, poczym w krótkim czasie matka żałcego się ukończyła dni życia a żałący się obeymując z jey stopnia majątek Norwidpol do swojego władania, prawne wwiązaniu czyli intromissyą z pojaśnieniem, jakie dla jego summy w stopniu matki i siostry Kazimiry z Węcławowiczow Norwidowey, pierwszey obżałgo żony, z funduszow obżałnego przynależną, uczynił, i skutkiem tego exekwując niesprzecznie majątku Norwidpola w stopniu matki possesyą jeszcze rubli assygn. 2,000, na zaspokojenie restancyynego bankowego długu za trzema kwitami opłacił — po zupełnym przeto uspokojeniu niedopłaconey przez obżałgo Norwida za dziedzictwo Norwidpola summy rachunkowey należności, niepozostałe już żadne więcey z opisow obżałnego takie ciężary, któreby się mogły regulować do majątku Norwidpola i brać przewagę lub pierwszeństwo przed possesyą żałcego się, która w przypadku nieodłożenia w gotowiznie summ jemu należnych, w dziedziczną bez kwestyi zamienić się powinna, pomimo jednak tę pewność, i pomimo liczne wyroki w processach z kredytorami obżałnego, wypadło odmawiające szukającey przez nich z majątku Norwidpola satysfakcyi, umyślił obżałny Norwid tenże majątek za pieniądze Matki żałcego się nabyty, oddać na exdywizyą za swoje długi i względem przyprowadzenia takiego planu do skutku, uczyniwszy z Ur. Zawadzkim zmowę, wprowadził pod jego imieniem do Sądu Głgo, o wynaznaczenie exdywizyi sprawę, Sąd Głny przez wyrok w roku 1822 julii 13 postanowiony przyyście Zawadzkiego naganił, a we wzajemnych probacyach i pretensyach między żałcym się a obżałnym Norwidem zachodzących, rozprawić się w Sądzie Ziem. Bor., jako z położenia majątku właściwym wolność zostawił, i takowy wyrok Rządzący Senat, rozwiązując skargę obżałnego Norwida, utwierdził, unikając obżałny Norwid właściwey kolei processu przez ustawy prawodawcze, i rzeczone wyroki wskazaney powtórnie pod właściwym już imieniem, wprowadził do Sądu Głgo sprawę, o wyznaczenie exdywizyi i uzyskał był stosowny do swojey chęci a przeciwny prawu wyrok, od jakowego wyroku udawszy się żałcy do Rządzącego Senatu ze skargą, nim otrzymał rozwiązanie oney, tymczasem nastąpiło w Izbie Skarbowey Miń. postanowienie, względem poszliny za nabycie przez Krasno-Miłaszewicza Mtści Dokszyc dla Skarbu

należnych, które żałący się, jako posiadający majątek Norwidpol opłacił; poczym rozwiązując Rządzący Senat przyniesioną od żałącego się skargę, z uwagi na to, że majątek Norwidpol za pieniądze matki żałącego się nabyty, ulegać odpowiedzi kredytorom obżałgo niepowinien, a zatém, że possesya żałącego się na nieprawnych i dawnością umocnionych opisach polegająca, która w przypadku niezwrócenia przez obżałgo w gotowiznie wszystkich summ, w dziedziczną zamieniać się musi, nadwerężoną bydź nie może udeterminowaną niewolnie, przez Sąd Głny exdywizyą skassował, i rozprawę między żałcym się a obżałnym o dziedzictwo majątku, oraz wszelkie dalsze pretensye ze skutkow opisow wynikające w Sądzie Ptwym właściwym udeterminował, a possesyą żałącego się w nienaruszoney mocy zostawił; żałący się więc wrzeczy wyżey zjaśnioney powołał obżałnego do Sądu Ptgo Borys., lecz obżałny, godząc na przewłókę sprawy miała się niestannie, drugi zatym raz przychodzi żałcy się do Sądu *prosi*, 1mo: po nakazaniu opłaty za winy niestanne i utwierdzenia prawa zastawnego czynionych intromissyi wydanych od Ur. Zenowicza z jego stopnia i ze stopnia Krasno-Miłaszewicza przelewow, kwitow na wypłacone do banku summy i za uspokojoną poszlinę służących dokumentu przelewnego od Krasno Miłaszewicza zeszłey siestrze żałcego się, a pierwszey żonie obżałgo Kazimirze z Węcławowiczów Norwidowey wydanego, a żałca się z prawa sukcessyi przynależnego, oraz wszystkich dalszych dowodow pisma, jakie tylko w czasie sprawy złożonemi będą; 2do: obliczenia i zrealizowania żałcemu przez wyrok Sądowy wszystkich summ za temi dowodami należnych, z dodaniem do nich wypadających prawnych procentow; 3tio: ponieważ summa prawem zastawnym objęta i na dziedzictwie majątku Norwidpola ubezpieczona, nietylko dorównywa, lecz nawet przenosi walor tegoż majątku przez układ między obżałnym a Krasno-Miłaszewiczem zadeterminowany, przeto z mocy opisu zastawnego i przelewow na stopień Krasno-Miłaszewicza żałcemu się służących, oraz skutkiem Ukazow przysądzenia żałcemu się za takową summę dziedzictwa majątku Norwidpola, z zawarowaniem tylko należnych dla Skarbu poszlin, skutkiem zaś tego dozwolenia żałcemu się wolnego sporządzenia do dziedzictwa intromissyi, odniesienia się do Mińskiey Skarbowey Izby, aby poszliny w miarę waloru majątku wyliczyć się mające przyjęte były, i usunienia na zawsze od wszelkiego interessowania się tymże majątkiem obżałgo Norwida; 4to: za dalsze summy, jakie z przelewu Krasno-Miłaszewicza siestrze żałcego się i Ur. Zenowiczowi wydanych, a do żałcego się z głowy Matki i ze stopnia siostry przynależnych i z kwitow na opłatę należności Bankowey i summy poszlinowey służących, oraz za koszta prawne, jakie wskazane dla żałcego się zostaną, prawney satysfakcyi z dalszych wszelkich obżałowanego leżących summownych i ruchomych funduszow, gdziekolwiek okazać się mogących, z oddaniem pod odpowiedź i samey osoby obżałgo udeterminowania; 5to: aktow inkwizycyi i weryfikacyi na cel odkrycia poczynionych przez żałcego się i jego Matkę na udobrzenie majątku Norwidpola nakładow i udzielanych różnoczasowie włościanom zapomog, jak równie sprawdzenia wielości opłaconych za nich podatkow przeznaczenia i summ przez te akta udowodnić się mających, podobnież na własnych obżałgo funduszach pod warunkami do przepisow prawa stosownemi sądzenia, i tego wszystkiego decydowania, a co tylko wczasie sprawy proszonym będzie, zachowuje się wolność poprawienia tego pozwu lub nowego wyniesienia.

Roku 1833 miesiąca apryla 19 dnia, Woźny niżey wyrażony świadczę, iż tego pozwu kopią z nim zgodzono, w sprawie JW. Rafała Węcławowicza b. Podkomorzego Powiatu Rzeczyckiego — WJPanu Janowi Norwidowi b. Prezydentowi Sądu Ptgo Borysow. w majętności Norwidpolu w Ptcie Borys. położoney, przed Sąd Powiatowy Bor. na kadencyą Śto-Trojecką lub po niey następną podałem. Datt ut supra.

Melchior Sawicki Woźny Powiatu Borysowskiego.

Roku 1833 miesiąca apryla 22go dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Powiatowemi Borysowskiemi stawając osobiście JP. Woźny wyżey wyrażony, takowy kwit relacyyny podanego Pozwu urzędowie zeznał, przyjąłem, że jest w księgach, i że może bydź zamieszczonym w Kuryerze Litewskim świadczę)

Pisarz Błażejewicz. (595.

---

3 Sąd Zjazdowy, Dekretem Izby Cywilney Obwodu Białostockiego, do dóbr Boćkow JW. Jana Aloizego Hrabi Potockiego w Obwodzie Białostockim Powiecie Bielskim położonych naznaczony, uwiadamia ninieyszém, iż na dniu 1szym Junii roku bieżącego 1833, do usatysfakcyonowania Wierzycieli JW. Hrabi Potockiego, tak tych, którzy zyskali poprawę uprzednich dekretów Exdywizorskich, jako i tych, którzy mieli wskazaną sobie lokatę na majątku Dołobowie, zostawionym wyrokiem Rządzącego Senatu na rzecz summy pojezuickiey, niemniey do ubezpieczenia należności dla Xięży Reformatow Boćkowskich na schedach wierzycieli, podług przeznaczenia dekretu pierwszego Sądu Exdywizorskiego, a wzajemnie domierzenia satysfakcyi i tymże Kredytorom z dalszego przy JW. Hrabi Potockim pozostałego majątku; wreszcie do załatwienia wszelkich Dekretem i Ukazem Izby Cywilney Obwodu Białostockiego poleconych sobie czynności, ostatecznie przystąpi, i w tym celu do stawienia się przed Sądem Zjazdowym w powyższym terminie wszystkie interessowane strony, a w tych liczbie sukcessorów JW. Maryanny z Xiąż. Czartoryskich Hrabiny Potockiey wzywa. Działo się w Boćkach dnia 23 marca 1833.

Prezydujący Exdyw. Wawrzyniec Poletyłło.
Franciszek Kosiński Exdywizor.
Dyonizy Sakowicz Exdywizor.
Regent Piotr Ambrożkiewicz. (589)

---

3. Niniejszym zawiadamia się, iż majątek położony o mil siedm od Wilna, wypuszcza się w arendę na lat trzy lub sześć; składający się z dymow 447; a zatém życzące bydź ony w arendowną possesyą, raczą jawić się dla poinformowania do W. Sławińskiego Deputata Ptu Oszmiań. mieszkającego w domie Monastyrskim pod Ostrą Bramą. R. 1833 maja 5 dnia.

За Полицмейстера Пракудинъ Горскій. (596)

DODATEK DRUGI

Ogłoszenia.

1 Opieka Dworzańska Ptu Wileń., wzywa sukcessorów po zeszłych Ignacym Jouhniewiczu Guberńskim Sekretarzu, Józefie Bohuszu Regencie Grodzkim Wileń. i Dworzaninie Stanisławie Czyżewskim, iżby ci z prawnemi dowodami stopień sukcessorstwa probującemi dla otrzymania spadków, jak równie i ich pretensorowie, w teyże Opiece w przeciągu sześcio-miesięcznego terminu jawili się, pod utratą swoich stosunków. — Dat 1833 roku maja 8 dnia.

Prezydujący w Opiece, pełniący Urząd Marszałka, Powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski.

Pismowodzca Józef Karwowski. (615)

1 Od Kijowskiey Izby Skarbowey ninieyszém ogłasza się, iż w niey oddaje się, z powodu nieakuratności i niewiadomego odłączenia się odkupczyka Starokonstantynowskiego 3ciey gildy kupca Abrama Pereca Erlichermana, zostający teraz w Skarbowym zarządzie, Kijowskiey Gubernii, w nadetatowém mieście Kaniowie trunkowy do 1835go roku w nową dzierżawę odkup, którego cena czternaście tysięcy pięć set rubli w rok assygnacyami — Życzący wziąć w takową dzierżawę, mogą z przedstawieniem pewnych do trzeciey części tey summy załogow, przybydź do Kijowskiey Skarbowey Izby dla targow: pierwszy 6go, drugi 10go, trzeci 14go i przetarg 15go dnia lipca teraznieyszego 1833 roku, załogodawcy zaś za pomienionego kupca Erlichermana Kamienieckiemu 3ciey gildy kupcu Szai Rabinowiczu Skuleru ogłasza się, jeśli zechce wziąć w swoją dzierżawę odkup, tedy aby przysłał do Izby bezodwłócznie odezwę, nie późniey, jak wciągu 30 dni od pierwszego wezwania, na osnowie 23go § warunkow dla dzierżawy trunkowych odkupow.

Sowietnik A. Wiedkow.

Naczelnik Stołu Dombrowski. (604)

Od Kijowskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego targu murowany kram i dóm Kijowskiego Hraždanina Michała Jana syna Karamaleja, położone w Kijowo-Podole, ocenione na przedaż: kram 600 rubli, a dóm 1,050 rubli za niepłacenie przezeń długu jego tey Izbie 3,336 rubli assygnacyami, a zatém życzący kupić pomienione: kram i dóm, zechcą przybydź dla targow do tey Izby na przeznaczone do tego terminy; 1szy 7go, 2gi 8go i 3ci 9go dnia następującego miesiąca sierpnia.

Deputat Koziarowski.

Buchhalter Chmielnicki. (605)

1 Sąd Exdywizorski, Dekretem Sądu Gł. Izby Cywilney Gubernii Grodzieńskiey, na rozdział wszelkich funduszow W. Ignacego Adamowicza b. Sędziego Granicznego Ptu Lidzkiego, między jego wierzycieli, naznaczony. Rozpocząwszy swą czynność r. 1830 mca xbra 1 dnia, gdy dla różnych zaszłych i doświadczonych przeszkod, dotąd ukończyć się niemógł. Dziś ułatwiwszy to wszystko, co w Akcessoryynych przyyściach należało, sądownictwo swe do dnia 25 mca junii teraźnieyszego 1833 r. odracza; w jakowym to terminie przybywszy ad fundum majątku Łuszczykowszczyzny w gubernii Grodzieńskiey w ptcie Lidzkim leżącego, nieważając na czyjekolwiek niejawienie się, do słuchania tłumaczenia się stawających stron wraz przystąpi, i w swey kolei, niezwlekając czasu dla rozsądzenia całkowitey sprawy i domierzenia stawającym satysfakcyi, w oczewistą namowę weźmie, tymże to swoim Dekretem niestawającym wiekuisty upadek czyli amissyą w ich pretensyach stosownie do reguł Dekretu Remissyynego Sądu Głw. zapisze. Oczém, aby interessujące strony wiedziały, przez ninieyszą awizacyą trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litewskiego umieścić się powinną i mającą, zawiadamia. Dat. roku 1833 mca maja 7 dnia w Łuszczykowszczyznie.

Kazimierz Szukiewicz b. Sędzia Z. P. L. Prezydujący Exdywizor.

Paweł Przybytek Sędzia byłego Sądu Grodz. Ptu Lidz. i Exdywizor.

Leopold Szyszko Sędzia Graniczny Ptu Lidz. i Kawaler. (601)

W domie Maxa, przy Trockiey ulicy w mieście Wilnie położonym, nayduje się nowo wynalezione Angielskie smarowidło (Patent Smier) do smarowania pojazdów, oraz wszelkich machin dźwigających ciężary, które szczególnieyszey jest zalety w tém, iż ani, osi ani też buksy, przez nadzwyczayną swoją ślizkość i trwałość niepsuje i niściera: takowem smarowidłem nasmarowany pojazd może iść od 40 do 50 mil bez smarowania. Ktoby one życzył mieć, może dostać za pomierną cenę u mieszkającego tamże Jana Salamona.

Jan Salamon b. Radny M. W.

Въ домѣ Макса при Трокской улицѣ въ Городѣ Вильнѣ лежащемъ, имѣется новоизобрѣтенная Английская мазь (Патентъ Смѣеръ) къ смазкѣ колясокъ, а также всякихъ машинъ поднимающихъ тягости, которая особеннаго есть достоинства въ томъ, что ни оси ниже втулки отъ необыкновенной своей скользости и прочности не портитъ и нестираетъ, таковою мазью смазанная коляска можетъ слѣдовать безъ смазыванія отъ 40 до 50 миль. Ктобы пожелалъ оную имѣть, можетъ получить за умѣренную цѣну у жительствующаго тамо Ивана Салямона.

Печатать дозволяю: Полицмейстеръ Прокудинъ-Горскій.

1 Grających w Loteryą Warszawską uwiadamia się, że bilety do 5tey klassy 41 loteryi, tylko do dnia 25 t. m. wydane bydź mogą, ktoby więc do tego terminu bilet swóy nie wykupił, prawo do niego traci. Fr. von Auer. (600)

Печатать дозволяю. Полицмейстеръ Пракудинъ Горски.

---

1 Niżey podpisany, z powodu utrzymywania w domu W. Spitznaglowey Sowietnikowey, restauracyynego handlu dopiero zamkniętego i skassowanego, w czasie jego exystencyi, kredytował różne artykuły i gotowe pieniądze wielu osobom zaszczycającym swą bytnością tęż restauracyą, i gdy potąd debita nie są zabonifikowane, przeto upraszam, iżby zawinione należności, w przeciągu idącego miesiąca, właścicielowi były opłacone, a za nie otrzymaniem satysfakcyi, zmuszony będę pozwem edyktalnym do Sądu powołać. — 1833 roku miesiąca maja 6go dnia. Jerzy Juszkiewicz.

Печатать въ Газетѣ Литовскаго Курьера дозволяется. Въ должности Полицмейстера Пракудинъ-Горскій. (613)

---

1 Od Borysowskiey mieyskiey Policyi ogłasza się, iż w Mieście Borysowie wzięci dway ludzie *Siemien Iwanow*, *i Iwan Iwanow Bartachowski*, którzy się powiadali rodem: 1szy, Smoleńskiey Gubernii, Powiatu Duchowszczyny i mający pomieszkanie w samym pomienionym Mieście Duchowszczyznie, udziałowy włościanin, mający wieku lat 38, i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, twarzy białey, oczu błękitnych, włosow na głowie ciemno-rusych, nosa miernego, brodę i wąsy goli — 2gi rodem z miasta Witebska, ale jakiego pochodzenia niewie, wieku lat 23, przymiotow następnych: wzrostu 2 ar. 1½ wierszka, twarzy smuglawey, oczu karych, włosow na głowie rusych, nos podługowaty, brodę i wąsy goli, i że ci ludzie utrzymują się w tuteyszey mieyskiey turmie, i postanowiono uczynić stosownie do ich opowiadania sprawkę; o czym pisano do Witebskiey i Duchowszczyńskiey mieyskich Policyy — Lutego 27go dnia 1833go roku.

W obowiązku Horodniczego Koczukow. Pismowodźca Żyżniewski. (603)

---

2 Mohylewska Izba Powszechney Opieki wzywa przez ninieysze ogłoszenie życzących, do kupna oddanego na ewikcyą przez obywatela Wincentego Czudowskiego majątku, Mścisławskiego powiatu, we wsi Szaszkach 52 męzkiey płci dusz, z całemi ich siemienistościami, własnością i należytościami, ocenionego w 10 letniey proporcyi 7,850 rubli, na terminy 18, 21 i 24 dnia sierpnia teraznieyszego roku.

Pomocnik Buchhaltera Jan Kartawoy.

(583)

2 Mohylewska Izba Powszechney Opieki wzywa przez ninieysze ogłoszenie życzących do kupna oddanego na ewikcyą przez obywateli Maryannę i synow jey Stanisława i Ludwika Mackiewiczow, majątku, Mścisławskiego Powiatu we wsi Czarnona, 23 rewizyynych męzkiey płci dusz z całą ich siemienistością, własnością i należytościami; ocenionego 4,500 rubli assygnacyami: na terminy 17go, 20go i 23 dnia sierpnia teraznieyszego roku.

Buhalter 9tey klassy Sofronowicz.

Kancellarzysta A. Rimski-Korsakow.

(584)

2 Podolska Izba Powszechney opieki przedając z aukcyynego targu, za uchybieniem terminu, z powodu oddania w załog, murowany dóm żydow Cymermanow w mieście Kamieńcu położony, oceniony 1,050 rubli assygnacyami, dla wyręczenia kapitalnego długu 627 rubli assygnacyami z przypadającemi procentami, przeznaczył terminy dla targow 18, 21 i 25 dnia miesiąca lipca teraznieyszego roku; zatém życzący kupić pomieniony majątek, zechcą przybydź do tey Izby na te terminy.

Dożywotni Członek Czarnucki. (579).

---

2 Miński Honorowy Kurator Gimnazyum, Hrabia Karol Czapski, wyjeżdża do wód Karlsbadzkich dla poratowania zdrowia z dwóma służącemi swemi poddanemi. Mieszka teraz w Mieście Wilnie w domu Zawadzkiego, dawniey Kossakowskiego przy Klasztorze Bernardyńskim. — Maja 5 dnia 1833 roku.

Za Policmeystra Prakudin Gorski. (599)

---

2 Niżey podpisana, za dokumentem z wyposażenia i wydzielenia w r. 1827 febr. 9 d. zaszłym, od Star. Judelowey matki Jochela i Mowszy braci Magatow wydanym, będąc aktorką i possesorką sched dekretami exdywizyi funduszow zmarłych kupcow Eliaszewiczow wydzielonych z Głowy Star. Judela Zelikowicza Magata obyw. Wilen. w domie na ulicy Niemieckiey i z rogu Jatkowey, w Wilnie N. 246 oznaczonym, stosownie do opowiadania w r. idącym maja 4 d. w aktach Sądu Magistratu Wileń. zapisanego, czyni się ninieysze ostrzeżenie, aby nikt o pomienione schedy, z rzeczonemi Star. Magatami, w żadne układy nie wchodził, pism żadnych na one nie brał, i pieniędzy nie pożyczał, jak niemniey wexlu r. 1823 apr. 20 d. na ukaziciela r. sr. 200 od niżey podpisaney wziętego przez Star. Magatow, nienabywał; jako pod sporem będącego i uspokojonego, albowiem w razie przeciwnym na tym tracić będzie. 1833 maja 7 dnia.

Szeyna Judelówna Zelikówna Gordonowa.

Печатать дозвалаю: Виленскій Полицмейстеръ Пракудинъ Горскій. (598)

---

3 Niżey podpisana nabywszy połowę dworku od W. Piotra Brodzkiego Rotmistrza Ptu Kowieńskiego pod Śtym Jerzym za Nrem 831 położenie mającego na dziedzictwo; więc jeśliby kto jakowe miał pretensye, raczy uwiadomić: a od tey daty żadnych długow, ani ewikcyow tenże W. Brodzki na takowy Dworek nie jest już władnym opierać ani onerować; takowym przez Kuryera Litewskiego po trzykroć cała Publiczność zastrzegając, uwiadamia. Roku 1833 apryla 23 dnia w Wilnie.

Felicianna Brodzka.

Печатать дозволено за Полицмейстера Пракудинъ Горски. (576).

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno, 1833. d. 10 Maja.

Cenzor Leon Borowski.

Дошло до моего свѣденія, что нѣкоторые изъ обучающихся въ здѣшней Академіи, забывая принятыя на себя обязанности, а еще болѣе собственное свое достоинство, переодѣвшись въ непозволенную Студентамъ одежду, посѣщаютъ не приличные домы, гдѣ нетолько издерживаютъ недостойнымъ образомъ деньги назначенныя на ихъ содержаніе родителями, родственниками или благодѣтелями но и вмѣстѣ съ тѣмъ теряютъ дрягоценное не могущее возвратиться время, и приобрѣтаютъ неприличные благовоспитаннымъ людямъ навыки.

Какъ таковые несообразные съ предназначеніями Студента поступки влекущіе ихъ къ собственной пагубѣ, не могутъ быть одобряемы благомыслящими людьми и Начальство также ни подъ какимъ видомъ терпѣть ихъ не можетъ; то всѣ Студенты Академіи симъ предостерегаются, что посѣщающіе не приличные домы, не только мѣстнымъ Начальствомъ будутъ арестованы, но сверхъ того подвергнутся немедленному изключенію изъ Академіи и отправленію изъ Города на мѣсто рожденія.

Будучи увѣренъ, что число виновныхъ и несоотвѣтствующихъ своему благородному предназначенію незначительно, я надѣюсь, что обучающіеся въ Академіи, послѣдуютъ моимъ совѣтамъ и предостереженіямъ, равно какъ и внушенію своего сердца, и впредь, стараясь поступками своими заслужить похвальное свидѣтельство своего Начальства, докажутъ, что чувствованія нравственности въ ихъ непогасли.

Напротивъ упрямые и порочные, рано или поздо сами себѣ припишутъ непріятныя послѣдствія предосудительныхъ своихъ поступковъ.

Подписано: исправляющій должность Президента ИМПЕРАТОРСКОЙ Виленской Медико-Хирургической Академіи Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ.

Н. Мяновскій.

Doszlo do mojey wiadomości, iż niektórzy z uczących się w tuteyszey Akademii zapominając o przyjętych na się obowiązkach, a jeszcze bardziey o własnym dla siebie szacunku, przebrani w odzież dla Studentów niedozwoloną uczęszczają do domów publicznych, gdzie oprócz tracenia rozmaitym sposobem pieniędzy na swoje utrzymanie się od rodziców, krewnych lub dobrodziejów przeznaczonych, marnują czas drogi, który się więcey nie wróci i nabywają nałogów uczciwemu człowiekowi nieprzyzwoitych.

Gdy takowe postępki z powołaniem Studenta niezgodne, prowadzące ich do własney zguby, dobrey opinii u ludzi zjednać nie są w stanie, a Zwierzchność pod żadnym pozorem ich cierpieć nie może; przeto ostrzegają się ninieyszém Studenci Akademii, iż uczęszczający do domów publicznych, nietylko przez Zwierzchność mieyscową będą aresztowani, ale nadto ulegną natychmiast karze oddalenia z Akademii i z miasta do domów rodzicielskich będą wysłani.

Będąc przekonanym o niewielkiey liczbie winnych i swemu pięknemu powołaniu ubliżających, mam nadzieję, iż równie moich rad i przestrog, jakoteż głosu własnego serca usłuchają i dalszém postępowaniem na chlubne świadectwo Zwierzchności zasługując dowiodą, iż uczucia moralności w nich nie wygasły.

Przeciwnie uparci i w złém zapamiętali, prędzey lub późniey sami sobie przypiszą nieprzyjemne ze złego postępowania skutki, jakie na nich spaść mogą.

Podpisano: pełniący obowiązek Prezydenta CESARSKIEY Wileńskiey Medyko-Chirurgiczney Akademii Radzca Stanu i Kawaler.

M. Mianowski.